

Arrest

nr. X van 29 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 april 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. DE CLERCK, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1.X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 18 juli 2011 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 1 augustus 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar hij werd gehoord op 12 januari 2012.

1.3. Op 28 februari 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 29 februari 2012 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Pashtun, afkomstig uit het district Chahar Dara (provincie Kunduz), en bezit u de Afghaanse nationaliteit. U bent getrouwd en heeft twee dochters en een zoon. Uw echtgenote en kinderen verblijven nog in uw geboortedorp Ghunday Kalay, tevens het dorp waar u uw ganse leven heeft gewoond. In het voorjaar van 2011 verliet u Afghanistan om in België aan te komen op 18 juli 2011. U vroeg diezelfde dag het statuut van vluchteling aan.

U verklaarde uw ganse leven werkzaam te zijn geweest als veehouder en herder in uw district Chahar Dara. Ongeveer twee en een half jaar geleden werd u tijdens uw bezigheden benaderd door een aantal Afghaanse ANA soldaten die u vroegen of u geen Taliban had opgemerkt in de regio. Sinds deze dag begon de Taliban brieven naar de lokale moskee te sturen waarin zij u beschuldigden van spionage voor de overheid. Vervolgens werd uw oudere broer omgebracht door de Taliban, waarop u besloot zich te verbergen in de wijde natuur. U slaagde er op die manier in, meer dan een jaar lang, zowel de Taliban als de overheid te verschalken. De overheid had immers het idee opgevat dat u uw medewerking had verleend aan de opstandelingen. In 2011 werd u verraden, en moest u halsoverkop, en met de hulp van uw oom, Afghanistan verlaten. Via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Italië en Frankrijk bereikte u in de zomer van 2011 België. U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar zowel de Taliban als de overheid het op uw leven hebben gemunt.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u enkele documenten voor: het betreft uw taskara, twee brieven van de Taliban en een brief van de overheid waarin uw arrestatie wordt bevolen. Het gaat telkens om kopieën.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt. Na uw gehoor bij het Commissariaat-generaal, dient te worden vastgesteld dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw kennis over de provincie Kunduz in het algemeen, en over uw district Chahar Dara en uw dorp Ghunday Kalay in het bijzonder, erg gebrekkig is. U blijkt niet alleen vaak vage en onvolledige, maar ook foutieve antwoorden te geven op meerdere elementaire kennisvragen over de streek waar u volgens uw verklaringen uw ganse leven zou hebben gewoond.

Zo heeft u er blijkbaar geen idee van welke provincies aan Kunduz grenzen. Gevraagd deze te benoemen, begint u als automatisch de andere districten van Kunduz op te sommen. Wanneer het Commissariaat-generaal vervolgens de vraag met nadruk herhaalt, stelt u dat Angor Bagh dichtbij Kunduz is gelegen (zie gehoorverslag CGVS, dd. 12/01/2012, p.7). De naam Angor Bagh is volgens onze informatie echter een dorp ten zuiden van de stad Kunduz en duidt al helemaal niet op een naburige provincie van Kunduz (zie informatie in het administratief dossier). Even later, wanneer u wordt gevraagd de aan Chahar Dara grenzende districten te benoemen, noemt u eveneens de districten Imam Saheb en Khandabad, die niet aan uw district grenzen (CGVS, p.7 en informatie in het administratief dossier), en u voegt er eveneens het onbestaand district Chahar Hesa aan toe. Alhoewel het hier heel elementaire kennis betreft, zou kunnen worden tegengeworpen dat deze lacunes in uw geografische kennis van de regio te wijten zijn aan een gebrek aan scholing, maar in dat geval zou men eerder verwachten dat u gewoon het antwoord schuldig blijft. Het feit dat u enkel de districten van Kunduz kan opsommen, zonder ze ten opzichte van Chahar Dara te kunnen situeren, geeft dan ook een erg ingestudeerde indruk. Bovendien blijkt ook uw kennis over de onmiddellijke omgeving van uw dorp uitermate gebrekkig. Zo kan u ook uw eigen dorp, Ghunday Kalay, helemaal niet situeren ten opzichte van andere dorpen of plaatsen. Gevraagd enkele namen op te sommen uit de onmiddellijke omgeving, noemt u Spin Ziarat, Parajian, Mughulan en Araban (CGVS, p.5 – 6). Deze plaatsen komen echter niet voor op de beschikbare kaarten, noch op de lijst van dorpen in Chahar Dara (zie informatie in het administratief dossier). Indien daarenboven Parajian nabij Ghunday Kalay zou liggen, is slaat

uw beschrijving dat het een dorp is omringd door bergen (CGVS, p.6), al helemaal nergens. Uw dorp ligt namelijk in de sterk geïrrigeerde, intensief gecultiveerde vlakte van de Kunduz rivier en met andere woorden tientallen kilometers van de dichtstbijzijnde bergen (zie informatie in het administratief dossier). Gevraagd of uw dorp dan omringd is door bergen bevestigt u nogmaals dat uw dorp aan één zijde aan de bergen grenst (CGVS, p.6). Op de vraag van het Commissariaat-generaal of de namen Palaw Kamar en Nahr-i Sufi, twee plaatsen gelegen op ongeveer twee kilometer van uw dorp, u op enigerwijze bekend in de oren klinken kan u andermaal alleen maar ontkennend antwoorden. Van Nahr-i Sufi weet u te zeggen dat het de benaming is van een kanaal ('nahr' betekent in het Pashtu overigens kanaal), maar blijkt u niet te weten dat het ook de naam is van een naburig dorp (CGVS, p.7). Verder kunt u ook het traject van uw dorp naar de provinciehoofdstad Kunduz niet naar behoren beschrijven. Gevraagd de dorpen op te sommen die men zou tegenkomen als men van uw dorp naar Kunduz zou reizen, geeft u een aantal details, die overigens niet te controleren vallen, maar valt het op dat u de afstand tussen uw dorp en de stad Kunduz helemaal verkeerd schat. U beweert immers met stelligheid dat u dit traject in veertig minuten te voet overbrugt en met dieren in één uur (CGVS, p.7). Nochtans blijkt uit onze informatie dat deze afstand ongeveer tien kilometer bedraagt en dus te voet minstens twee uren zou vergen. Van iemand die gans zijn leven in zijn dorp en regio heeft verbleven, er een rondtrekkende levensstijl op nahield, en die bovendien op regelmatige basis, minstens om de zes maanden, inkopen ging doen in de hoofdstad (CGVS, p.6), kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij beter op de hoogte is van de locale geografie, en de afstanden in zijn district met enige nauwkeurigheid kan aangeven. Dat u van uw directe leefwereld in en rond uw dorp Ghunday Kalay weinig afweet doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde afkomst uit de provincie Kunduz.

Wanneer het Commissariaat-generaal u vervolgens vraagt de naam te geven van de provinciegouverneur van Kunduz, antwoordt u, in tegenstelling tot uw gebrekkige geografische kennis, verbazend snel en correct, Mohammad Anwar Jeg. Gevraagd naar de politiecommandant van de provincie, kan u eveneens terecht de naam Samiullah tevoorschijn toveren. En ten slotte weet u blijkbaar ook wie aan het hoofd van uw district, Chahar Dara, staat, met name Haji Momen. (CGVS, p.14 – 15). Dit alles zou bevredigend zijn ware het niet dat deze mensen werkelijk de meest recente op post zijn. Zo is van Mohammad Anwar Jegdalek bekend dat hij op 8 oktober 2010 de voormalige gouverneur opvolgde (zie informatie in het administratief dossier). Ook Samiullah Qatra, de huidige sterke man van de politie in Kunduz, oefent zijn functie pas uit sinds april 2011 (zie informatie in het administratief dossier). En van Abdul Momen Omarkhil, huidig districtshoofd van Chahar Dara, weten we dat hij pas in maart 2011 zijn functie opnam (zie informatie in het administratief dossier). Op de vraag of u ook nog hun voorgangers kan benoemen, moet u echter het antwoord schuldig blijven, en wijt u dit aan uw bezigheden als veehouder (CGVS, p.14). Wanneer het Commissariaat-generaal u dan zelf enkele namen van belangrijke mensen uit uw regio noemt, blijkt u geen van hen te kennen. Zo heeft u blijkbaar nog nooit gehoord van Abdul Rahman Aqtash (CGVS, p.14), voormalig politiecommandant van Kunduz, noch van Mir Alam Khan (CGVS, p.15), die volgens onze informatie de eigenlijke sterke man van Kunduz was en die eind 2009 de Taliban had verslagen met zijn militie. Dat u wel namen kent van mensen die zeer recent hun positie zijn beginnen bekleden, en in het geval van Samiullah Qatra en 2 Abdul Momen Omarkhil vermoedelijk zelfs nadat u Afghanistan al verlaten had (u geeft geen precieze vertrekdatum uit Afghanistan), maar geen enkele andere gezagsdrager kan benoemen of zelfs herkennen, roept sterke vragen op bij de manier waarop u deze kennis verworven heeft. In dat verband dient bovendien opgemerkt dat u beweert meer dan een jaar ondergedoken te hebben geleefd, waarna u halsoverkop het land heeft moeten verlaten (CGVS, p.12, p.13, p.16, p.17). Het is in deze context dan ook des te meer bevreemdend dat u de allerlaatste machtswissels in uw regio kent, maar niet de namen van eerdere gezagsdragers. Daar u bovendien volhoudt uw ganse leven te hebben doorgebracht in uw regio van herkomst (CGVS, p.6), en de gepeilde kennis door zijn algemeen karakter los van uw scholingsgraad staat is dit op zijn minst merkwaardig te noemen. Hierbij dient overigens te worden opgemerkt dat u tracht zichzelf een lager profiel toe te meten dan in werkelijkheid het geval is. Zo beweert u niet enkel dat u analfabeet bent maar zelfs dat u uw eigen handtekening, die u overigen consistent op verschillende documenten weet te plaatsen, niet kan lezen (CGVS, p. 8), hetgeen uiteraard niet geloofwaardig is.

Ten slotte blijkt u ook helemaal niet op de hoogte te zijn van de talrijke veiligheidsincidenten in uw regio (CGVS, p.15). Zo is het opmerkelijk dat u niets zou gehoord hebben over de luchtaanval op twee geïmmobiliseerde tankwagens door twee F-15's, op nauwelijks tien kilometer van uw dorp, op 4 september 2009, waarbij meer dan 100 burgers omkwamen (zie informatie in het administratief dossier). Ook over de aanslag op het districtshoofd van Chahar Dara, Abdul Wahid Omarkhel, in februari 2011 kan u zich niets herinneren. Nochtans ging het hier om een zelfmoordaanslag die gepaard ging met een explosie in uw districtscentrum, en dus op nog geen twee kilometer van uw dorp Ghunday

Kalay (zie informatie in het administratief dossier). Bevreemdend is trouwens ook dat u zich niet herinnert dat een belangrijke brug werd opgeblazen in oktober 2009 in het district Chahar Dara. Gezien de impact die dit incident had op de plaatselijke bevolking – de vernietiging van die brug sneed de verbinding tussen de hoofdstad Kunduz en het district Chahar Dara de facto af – lijkt het sterk onaannemelijk dat u daarvan niet op de hoogte zou zijn (zie informatie in het administratief dossier). Dat de totaliteit van uw tentoongespreide kennis zich beperkt tot enkele namen van gezagsdragers uit de meest recente periode en u toch niets kan zeggen over de vele zwaarwegende gebeurtenissen die zich hebben voltrokken in uw district in datzelfde nabije verleden, mag andermaal verbazingwekkend heten en ondermijnt bijgevolg de geloofwaardigheid van uw vermeende afkomst uit de provincie Kunduz op ernstige wijze.

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de asielzoeker geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een asielzoeker redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw 3 relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u reeds sinds lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk

verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

De documenten die u voorlegt (kopie van taskara, kopies van 2 brieven van de Taliban en een brief van de overheid), kunnen aan de bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Documenten ter ondersteuning van een asielaanvraag kunnen enkel als bewijs worden aanvaard, indien ze dienen ter ondersteuning van plausibele en coherente verklaringen. Gezien uw bedrieglijke verklaringen over uw herkomst kan aan uw taskara geen waarde worden gehecht. Bovendien geeft de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie aan dat frauduleuze identiteitsdocumenten makkelijk verkrijgbaar zijn in Afghaanse steden of in Peshawar (zie informatie in het administratief dossier). Dezelfde opmerking kan gemaakt worden bij de drie brieven die u voorlegt. Het betreft hier bovendien zowel voor de taskara als de brieven kopieën waaraan op zich geen bewijswaarde kan worden gehecht.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker aan dat de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) niet afdoende gemotiveerd is. Hij betoogt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) meent te kunnen afleiden dat verzoeker onwaarheden zou vertellen aangezien hij niet kan antwoorden op de sterk gedetailleerde geografische en politieke vragen omtrent de regio waarin hij verbleef, terwijl geen rekening werd gehouden met zijn intellectuele kennis die erg beperkt is, gelet op zijn lage scholingsgraad. Hij wijst erop dat hij een eenvoudige analfabete veehouder is die bekommerd was om zijn vee en poogde te overleven in moeilijke omstandigheden. Hij stelt dat het feit dat men analfabeet is niet impliceert dat men niet herhaaldelijk een handtekening op papier kan zetten. Hij vervolgt dat niets het CGVS weerhield om zelf contact op te nemen met de Afghaanse autoriteiten met het verzoek om te willen nagaan of verzoeker ingeschreven was in het lokale bevolkingsregister, zodat een essentieel element in hun proces ontbreekt, namelijk de controle van de gegevens van de asielaanvrager door de lokale autoriteiten, omdat het niet opgaat de bijgebrachte documenten louter en alleen te verwerpen omdat hij niet zou kunnen hard maken dat hij recentelijk Ghunday Kalay ontvlucht is. Verzoeker besluit dat hij deze weigering dan ook ervaart als een manifeste inbreuk op zijn rechten van verdediging.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 en het aanvullend Protocol van 31 januari 1967 betreffende het statuut van vluchteling, minstens de schending van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), voert verzoeker aan dat ontegensprekelijk uit de beslissing van het CGVS blijkt dat het gebied waar hij vandaan komt een gevaarlijke regio is omdat er melding wordt gemaakt van de “talrijke veiligheidsincidenten in uw regio”. Verzoeker wijst erop dat hij zowel door de taliban als de Afghaanse overheid wordt gezocht.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) dient vastgesteld te worden dat aan zijn beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht, zoals omstandig wordt toegelicht, (ii) uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat hij reeds sinds lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was en bijgevolg moet besloten worden dat aan zijn asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met zijn voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en hij aan de hand van uw verklaringen zijn nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt, en (iii) de documenten die hij voorlegt (een kopie van een taskara, kopieën van 2 brieven van de Taliban en een brief van de overheid), de bovenstaande vaststellingen niet kunnen wijzigen omdat documenten ter ondersteuning van een asielaanvraag enkel als bewijs kunnen worden aanvaard, indien ze dienen ter ondersteuning van plausibele en coherente verklaringen.

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR,

Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5.1. Het komt allereerst de asielzoeker toe de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn aanvraag, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden alsook, gelet op de regionale verschillen omtrent de veiligheidssituatie, van de bepaling van de werkelijke streek van herkomst. Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de asielzoeker desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de verwerende partij toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de asielzoeker de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoonst. Indien zij van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het haar toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Indien de verwerende partij van oordeel is dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de asielzoeker of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kan overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van de asielaanvraag, is het eveneens haar plicht om de redenen die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis omtrent het district Chahar Dara (provincie Kunduz), houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door verweerder en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot diens onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

2.5.2. Wat het profiel van verzoeker betreft, stelt de Raad vast dat verzoeker voorhoudt geboren en getogen te zijn in het district Chahar Dara (provincie Kunduz), en dat hij verklaarde een analfabete veehouder en herder te zijn die problemen kende met de taliban en de Afghaanse overheid. Derhalve is de Raad van oordeel dat verzoeker correcte antwoorden moeten kunnen geven betreffende de geografie van de streek, inzonderheid met betrekking tot de onmiddellijke omgeving van zijn dorp Ghunday Kalay, waar hij zijn vee hoedde en op de hoogte moet zijn van de veiligheidsincidenten.

2.5.3. De Raad wijst er in eerste instantie op dat van verzoekers kennis over de onmiddellijke omgeving van zijn dorp uitermate gebrekkig is en dat hij de vaststellingen dienaangaande niet betwist maar zich

beperkt tot het verwijt dat het om sterk gedetailleerde geografische vragen ging en geen rekening werd gehouden met het feit dat hij analfabeet is. Verzoeker kan niet worden gevolgd. Immers, het is niet omdat men analfabeet is dat men geen kennis zou hebben over zijn eigen regio, vooral wanneer de betrokkene veehouder en herder is. In casu dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn eigen dorp Ghunday Kalay niet kan situeren ten opzichte van ander dorpen en plaatsen opsomt die niet voorkomen op de beschikbare kaarten, noch op de lijst van dorpen in Chahar Dara, zijn district. Daarenboven klopt de beschrijving van zijn dorp, namelijk dat het dorp omringd is door bergen, niet vermits Ghunday Kalay in de sterk geïrrigeerde, intensief gecultiveerde vlakte van de Kunduz rivier gelegen is, tientallen kilometers van de dichtstbijzijnde bergen, zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Namen van naburige dorpen die door de interviewer tijdens het gehoor werden genoemd, werden door verzoeker niet herkend. Al deze elementen betreffen verzoekers vermeende directe leefwereld zodat kan verwacht worden dat hij als herder en veehouder daar probleemloos zou kunnen op antwoorden. De Raad is derhalve van oordeel dat verzoeker niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit het dorp Ghunday Kalay in het district Chahar Dara.

Meer nog, uit de antwoorden die verzoeker geeft dient te worden afgeleid dat zijn kennis ingestudeerd is, wat dan weer haaks staat op zijn voorgehouden profiel van analfabeet. Zo blijkt dat verzoeker wel de districten van Kunduz kent, weliswaar niet allemaal correct, maar de dorpen in de onmiddellijke omgeving niet kent of herkent. Eveneens blijkt dat verzoeker de laatste provinciegouverneur, het districtshoofd en de politiecommandant kent, doch de gouverneur is op post sinds 8 oktober 2010, het districtshoofd sinds maart 2011 en de politiecommandant oefent zijn functie uit sinds april 2011, deze laatste twee mogelijks nadat verzoeker Afghanistan al zou hebben verlaten. De vaststelling echter dat verzoeker deze namen wel kent maar er niet in slaagt de vorige sterke mannen van zijn provincie te benoemen en zelfs de door de interviewer genoemde namen niet herkent, tonen aan dat de kennis die verzoeker tentoonspreidt ingestudeerd is.

Tot slot is het niet aannemelijk dat de persoon die beweert in deze regio te hebben gewoond en als veehouder/herder te hebben gewerkt er niet in slaagt een aantal grote veiligheidsincidenten op te noemen.

2.5.4. In de mate verzoeker de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwijt geen onderzoek te hebben gepleegd naar in het lokale bevolkingsregister en het niet opgaat op bijgebracht stukken louter en alleen te verwerpen omdat hij niet zou kunnen waarmaken dat hij recentelijk uit Ghunday Kalay komt, wijst de Raad er enerzijds op dat het de taak is van de asielinstanties om in het licht van de verklaringen van de betrokkene en van de concrete omstandigheden van de zaak te onderzoeken of er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat de betrokkene een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en anderzijds de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet verplicht is om de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Dit klemt des te meer wanneer verzoeker middels zijn verklaringen zijn afkomst niet in het minst aannemelijk maakt, en derhalve vastgesteld moet worden dat hij omtrent dit essentieel gegeven de waarheid niet verteld. Wat de documenten betreft benadrukt de Raad dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaas te herstellen.

2.5.5. Zo verzoeker meent dat zijn rechten van verdediging werden geschonden, wijst de Raad erop dat de procedure voor de commissaris-generaal geen jurisdictionele procedure is, maar een administratieve procedure en de verplichting om de rechten van verdediging na te leven, behoudens andersluidend voorschrift, enkel gelden in tuchtzaken. In dit verband merkt de Raad nog op dat verzoeker zelf de verantwoordelijkheid draagt voor het afleggen van verklaringen die niet overeenkomen met de informatie toegevoegd aan het administratief dossier en waaruit dient afgeleid te worden dat hij niet de waarheid spreekt met betrekking tot zijn herkomst. Vermits verzoekers beweerde vervolgingsfeiten zich zouden hebben afgespeeld in Ghunday Kalay kan, gelet op het voorgaande, geen enkel geloof worden gehecht aan zijn beweringen vervolgd of geïnviseerd te worden door de Afghaanse overheid en de taliban.

2.6. Na grondige lezing van het gehoorverslag komt de Raad tot de conclusie dat alle bevindingen van de bestreden beslissing er steun in vinden. Het is op basis van het geheel van alle in de beslissing opgenomen elementen op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319). De Raad herhaalt dat alle in de bestreden beslissing opgenomen elementen duidelijk steun vinden in het gehoorverslag en dus als vaststaand worden beschouwd. Verzoekers bewering vanaf zijn geboorte tot zijn vertrek in Ghunday Kalay te hebben geleefd is niet aannemelijk. Van een kandidaat-vluchteling mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Hoger bleek dat verzoeker niet de waarheid vertelde over zijn werkelijke verblijfplaats(en) voor zijn vertrek in 2010 in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust. Verzoeker draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens het gehoor.

Door zijn gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade die hij mogelijk zou lopen. Verzoekers verwijzing naar de veiligheidstoestand in de provincie Kunduz en de "talrijke veiligheidsincidenten in uw regio" is niet dienstig vermits hij zijn afkomst niet aantoon.

2.6. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS